

Østtyskland, Moskvaaftalen af 12. august 1970, Warszawaftalen af 7. december 1970, NATO-landenes principielle accept på ministermødet i Rom i maj og i Bruxelles i december 1970 på at indlede multilaterale forberedelser af en konference om europæisk sikkerhed og samarbejde, de fire stormagters fornyede Berlindrøftelser og indledningen af et udenrigspolitisk samarbejde mellem de seks og de fire ansøgerlande på grundlag af den såkaldte Davignonrapport.

Ministeren understregede, at den skete udvikling for få år siden ville være blevet betragtet som noget helt utopisk.

I *Det mellemste Østen* havde situationen fortsat ikke stabiliseret sig. Det var dog værd at bemærke, at der for nylig havde været udfoldet alvorlige bestræbelser for på ny at få konflikten ledet over på det diplomatiske plan. I denne forbindelse omtalte ministeren de bestræbelser, der var udfoldet af ambassadør Gunnar Jarring.

I forbindelse med behandlingen af situationen i *Indokina* omtalte ministeren de stedfundne territoriale udvidelser af kamphandlingerne til Cambodia og Laos. Regeringen havde klart taget afstand fra enhver militær udvidelse af konflikten.

Hvad angik spørgsmålet om dansk optagelse af diplomatisk forbindelse med Hanoi, ville en sådan optagelse efter ministerens mening ikke kunne påregnes at ville sætte en udvikling i gang, der ville kunne fremme den af alle ønskede forhandlingsløsning, snarere tværtimod.

I den efterfølgende debat deltog — foruden ordføreren for forespørgerne og udenrigsministeren — *Poul Schlüter* (KF), *Per Federspiel* (V), *Stinus* (RV), *Gert Petersen* (SF), *Sigsgaard* (VS) og *Hanne Rein-toft* (DK). Uden for ordførernes kreds deltog *Erhard Jakobsen* (S), *Frode Jakobsen* (S), *Erik Kragh* (KF), *Kjær Rasmussen* (VS) og *Kai Moltke* (u.p.).

Under forhandlingerne stillede *Per Hækkerup* på S' og SFs vegne følgende forslag om motiveret dagsorden (F. sp. 4844):

„Idet folketinget er af den opfattelse, at oprettelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam vil fremme udsigterne til en politisk løsning af Indokinakonflikten, opfordrer tinget regeringen til at optage diplomatiske forbindelser med Nordvietnam

og går dermed over til næste punkt på dagsordenen.“

Poul Schlüter stillede for KF, V og RV følgende forslag om motiveret dagsorden (F. sp. 4947):

„Idet folketinget tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning, udtrykker folketinget på linje med regeringens udtalelse af 7. februar 1971 sin dybe bekymring over og kritik af den skete udvidelse af krigshandlingerne i Sydøstasien og opfordrer regeringen til at undersøge, hvilke realistiske muligheder der måtte være for i samarbejde med andre interesserede lande at tage initiativ til at styrke bestræbelserne for at tilvejebringe en fredelig løsning på konflikten,

og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.“